

4. juli 2017

Uddrag af en pensionists dagbog

DR1 Aftenshowet kører i denne sommer et tema med kendte personer.

Den kendte person sidder i studiet i København, og interviewet krydres så med indslag fra den virkelige verden, optaget on location direkte i udsendelsen.

Tirsdag d. 4. juli 2017 handlede indslaget om Lotte Heise, der i midten af tresserne i sin barndom boede her i Sortemosen 30, skråt overfor mig.

DR1 Aftenshowet, v. Mikkel Fønsskov havde tidligere forespurgt formanden for grundejerforeningen, Poul Skallerup om muligheden for at lave et indslag fra Sortemosen, hvilket vi selvfølgelig sagde ja til.

Indslaget herfra skulle bestå af et par interviews med gamle venner/legekammerater samt et indslag med en operasanger, da Lotte Heise som bekendt er meget fascineret af denne kunstart.

Poul (formanden) kontakter mig d. 3. juli og spørger om jeg kan åbne døren til vores maskinhus, da DR1 gerne vil låne et lokale som base for redigeringen af indslaget. Det oplyses, at TV holdet vil indfinde sig i om formiddagen d. 4. juli.

Da jeg som chefpilot på John Deere har nøgle til de hellige haller, siger jeg selvfølgelig ja.

Ved 10-tiden d. 4. juli kommer så fortropperne til hele arrangementet – i alt 4 personer, Mikkel samt 3 film- og lydfolk. 2 af de 4 var piger/kvinder.

Nu er det sådan, at vores maskinhus er ganske fortræffeligt til opbevaring af maskiner og andet inventar, jeg har selv været med til at bygge det.

Men det har lidt af en duft som i en Formel 1 garage, duft af brændte dæk, benzin og diverse additiver. Kun til kortvarige ophold efter megen udluftning.

Da jeg så så, at der var 2 piger med på holdet opfandt jeg hurtigt en plan B, om ønsket. Maskinhuset har ingen sanitære installationer, og tanken om at de 2 piger skulle holde sig en hel dag, eller forrette deres nødtørft i skovbrynets brændenælder fik mit hjerte til at bløde (hellere overdrive end at være kedelig ☺)

Min dagsplan var, at jeg skulle i gang med årets "Tour de hæk" hvilket indebærer 3-4 timers hækklipning om formiddagen og tilsvarende "Tour de France" om eftermiddagen. Det er hvad kroppen kan klare – jeg har som den lykkelige ejer af et enderækkehus ca. 80 meter hæk både ind- og udvendig, så der er til et par dages arbejde, godt og vel.

Da min dag var planlagt til udeaktiviteter, og mine 124 m² således skulle stå ubenyttede hen, tilbød jeg som alternativ til maskinhuset, at DR1-holdet kunne disponere over mine lokaliteter. Ud over mit store plankebord 100x270 kunne jeg tilbyde kaffemaskine, koldt og varmt efter ønske og totalt opshinede sanitære installationer. Det sidste vakte specielt jubel hos den kvindelige del af holdet.

Aftalen var så, at nu kunne de bare lade som om de var hjemme, jeg havde anvist hvor der var kaffe, hvor affaldsspanden var osv. så ville jeg gå i gang med hækken, men hvis jeg kunne bistå med noget, så måtte de blot sige til, så ville jeg bistå indenfor mine evners begrænsning. Og alt er jo relativt.

Jeg gik så i gang med hækken, jeg starter altid udefra på vejsiden, så facaden er pæn. Det er noget min nabo Poul Erik og jeg går meget op i.

Der gik vel knap en halv time, så dukkede en af pigerne op og spurgte om jeg havde Wi-Fi eller lignende, for de havde svært ved at komme på nettet med elektronikken. Ikke et ukendt problem her i skovkanten, hvor ikke alle net dækker tilfredsstillende. Jeg har selv Telenor og den virker perfekt, men jeg ved at flere har problemer med dækningen herude med andre netudbydere. Og da de fleste er 70+, så kniber det med at komme op i flagstangen for at få forbindelse med omverdenen.

Nu er det vist sådan, at de fleste kender til mine IT evner, eller snarere mangel på samme, men lige netop dagen før havde min bonussøn Christian været forbi for installering af en ny printer, den gamle udøvede censur, den udskrev kun de linjer den syntes jeg skulle se. Vi kører jo trådløst her, så derfor var hele kodemanualen fremme, og derfor var det jo fantastisk at kunne sige til DR, selvfølgelig har jeg Wi-Fi, her er adgangskoden ☺

I løbet af få minutter var DR på nettet, og vi undgik en aflysning af Aftenshowet. Jeg kunne næsten ikke få armene ned, men det var nu meget praktisk, da jeg har en ret høj hæk mod vejen.

Så forløb det de næste timer ret fredeligt – DR redigerede og jeg klippede. Over frokost kom der en sendevogn, og han skulle jo også lige vises tilrette – toilet, kaffe osv. Jeg tror at han selv havde forstand på at indstille parabol og modtagesatellit.

Så nåede vi hen midt på eftermiddagen, hvor "mit DR hold" skulle i gang i marken. Opstilling af samtalesofa, kameraer, lydudstyr og alt det gear der følger med.

Her havde jeg overstået min hæk etape, og kunne sætte mig på terrassen med et velfortjent glas juice. Vi aftalte, at de bare kunne lade alt deres løse grej stå i min stue, jeg skulle nok passe på, at det ikke kom i forkerte hænder.

Jeg kunne godt høre, at de var begyndt at øve på optagepladsen, ca. 50 m fra mig, ved gavlen til min genbos enderækkehus.

Pludselig dukker Fønsskov op bag hækken og spørger om jeg har et nodestativ? Pianisten der skulle akkompagnere operasangeren havde et el-klaver, hvor der ikke var et integreret nodestativ som på almindelige pianoer. Selvfølgelig kunne jeg bidrage med et professionelt nodestativ.

Det skal hertil siges, at her i familien ligger de fleste inde med nodestativer. Som nogle bekendt, så var min far konservatorieuddannet violinist. Som violinist er du helt afhængig af en violin, et nodestativ og noder.

Min far blev uddannet i starten af 30'erne, hvor krisen var værre end det vi har set i nyere tid, og derfor ingen job til musikere.

Min far ernærede sig på anden vis, og supplerede sig med suppe, steg og is musik ved almindelige selskabeligheder og lign. Det var før pladespilleren blev opfundet.

Min far øvede hver dag, nogle timer om morgenen – skalaer og lign kedelige ting for at holde fysikken, rutinen i orden.

Nodestativet var en del af møblementet i den øvre, kolde stue.

Senere fik nodestativet en helt anden funktion – som forsvarsvåben !!!

Min mor (vores mor, jeg har også en bror) fik, da hun var i 50'erne gigt, der udviklede sig i svær grad. Behandlingerne startede med diverse indsprøjtninger, guldkure, udskiftning af led osv. osv. Hovedet pillede de vist aldrig ved.

I de mange år røg hun ud og ind af hospitaler, på genoptræning, på observation, på aflastning osv. Nå ja, aflastning det var primært i jordbærsæsonen, jordbær som var min fars store lidenskab – og det var ikke bare 3 rækker, det var "en halv mark" igen hellere overdrive, end være kedelig. Derfor kunne min far ikke klare at servicere min mor, og hun blev sendt på aflastning, selv om det i realiteten var min far der blev aflastet.

Tak til dem der dengang kunne se helheden i en værdig og sammenhængende familiepleje.

Nå, tilbage til nodestativet.

Når min mor var indlagt af den ene eller anden årsag, og min far sov alene hjemme, så havde han altid det sammenfoldede nodestativ liggende indenfor rækkevidde under sengen. Jeg ved ikke hvilken beskyttelse min mor havde, hun kunne jo ikke engang komme ud af sengen uden hjælp.

Nu kom der heldigvis aldrig nogen ind og forstyrrede min far, og tak for det. Jeg ville nødtigt have en på lampen af et sammenfoldet nodestativ det er jo udelukkende skarpe ståkanter og do. stilleskruer, så hellere et baseball bat.

Nu mener jeg ikke at nodestativer er omfattet af våbenloven, men man kan ikke vide?

Min adkomst til nodestativer er kva mine ungdomsår, hvor jeg var messingblæser – kornet, trompet, althorn, basun, trombone mv. Jeg var ikke specielt god, og blev derfor bare dirigeret hen til den blæsergruppe, hvor der manglede nogen – eller måske var jeg blot et multitalent, det må andre afgøre.

Nu er det ca. 40 siden jeg sidst har truttet i noget, men jeg har da fortsat mit nodestativ. Det har hos mig ikke været i anvendelse som forsvarsvåben, men primært som holder for bordplaner, menukort og lign. ved større selskabeligheder

Jeg er usikker på om min bror, Børge har et nodestativ.

Han startede med klaverundervisning, hvor der på et piano/flygel er en integreret nodeholder. Børge stoppede dog klaver karrieren da man blev opmærksom på at hans ene hånd ikke kunne nå over en oktav, hvilket er et must for en pianist.

Den ene lillefinger var for kort, det var vist noget med, at han havde haft et brud eller hugget sig med en økse eller sån'noet.

Han blev senere march trommeslager, hvor man slet ikke anvender nodestativ. Tilbage til d. 4. juli, jeg gik selv med over til optagestedet for at stille nodestativet korrekt op – hvor jeg blev mødt af en jublende DR mand med armene i vejret. Jeg ved ikke om de havde væddet om, hvorvidt jeg havde et nodestativ. Så langt så godt.

Nu er det sådan at et nodestativ er indrettet til ca. 2 A4 sider – er melodien længere, så vender man blade, eller er der rigtig mange sorte prikker på nodelinjerne, så har man en professionel til at vende blade.

Nu forholdt det sig imidlertid sådan, at det stykke Wagner, der skulle spilles, havde rigtig mange sorte prikker på tapetet, og den fantastisk smukke pianist (en ung kvinde) havde forberedt sig hjemmefra og havde klæbet 5-6 A4 sammen, så der ikke skulle vendes blade. Smart, bortset fra at de ikke lige hænger stabilt på et nodestativ til 2 A4 sider og slet ikke i en let sommerbrise.

En af DR pigerne fandt i maskinhuset en relativ stiv papkasse, som med lidt ombygning kunne omdannes som bagstøtte til nodebladene. Jeg gav på formandens vegne lov til projektet.

Jeg begav mig hjem til terrassen, for at passe på DR's base. 2 min. efter dukker min DR pige op og spørger om jeg måske havde en Stanley kniv eller saks, for den papkasse var ikke sådan lige at rive i stykker. Sæ'føli sagde jeg, du låner bare begge dele, skal I også låne Gaffa-tape, men nej det havde de. Det vidste jeg jo godt, det er jo enhver film- og lydmands vigtigste arbejdsredskab udover instrumenter mv. Operationen lykkedes ☺

Lidt senere blev jeg kontaktet af den anden DR pige, der havde fået et opkald fra Magnus Vigeliuss, operasanger, tenor der skulle stå for det musikalske Wagner indslag. Han havde et problem med at få strøget en skjorte inden aftenens optræden. Spørgsmål: Erik, har du måske et strygejern han kan låne. Sæ'føli, og jeg har også et strygebræt, som jeg heller ikke bruger. Da jeg blev alene sendte jeg alt strygetøj til Afrika, eller hvor det kunne gøre gavn. Strygebrættet har jeg kun brugt en gang for 1½ år siden, hvor jeg blev opereret i hånden og skulle holde hånden højt – det var smart, højdejusterbart til spisebord og sofabord.

Magnus kom, og jeg havde rigget alt udstyret til lige foran jukeboxen. Magnus strøg, og vi talte lidt om livet og tilværelsen, hyggeligt og nærværende. Pludselig opdager Magnus jukeboxen og spørger om den virker. Sæ'føli virker den, jeg tænder og Magnus vælger et nummer. Beatles – She loves you – for fuld udblæsning. Magnus bevæger sig imens ud på badeværelset for at motionere stemmebåndet. Har I nogensinde hørt "She loves you" sunget af en operatenor midt i saniteten? Jeg siger jer, en oplevelse for livet. Magnus havde en skål jordbær fra Lammefjorden med som gave til Lotte Heise. Han vidste ikke at Lotte sad i København, så dem fik jeg og nø senere på aftenen med mine naboer. Nu er jeg jo lidt jordbær kender via min far, og de her var bare suveræne.

Så nåede vi selve afviklingen af showet.

Mikkel havde opfordret til, at der mødte beboere op for at gøre det hele nærværende og hyggeligt. Mikkel så gerne at vi mødte op med godt humør og et glas rødvin.

Det er jo tale vi forstår her i reservatet.

Jungletrommerne kom på arbejde.

Nu havde jeg jo været på det meste af dagen, og måtte hellere følge Mikkels anvisning, så jeg tog et par flasker rødvin og nogle engangsglas med i kurven, hvis budskabet ikke var nået ud til alle.

Til orientering var rødvinen fra Holte vinlager: Anniversario fra Piemonte, kr. 74 pr. flaske, kr. 47.50 ved 6 flasker. NB – jeg får ikke provision. Fyldig og passende tilarrangementet.

Som det ses i indslaget, så deler Mikkel rundhåndet ud af de medbragte druer.

Før start på optagelserne spurgte Mikkel om de måtte tage kaffe og krus med ud on location – igen Sæfæli.

Hvis I ser godt efter, så står et af mine Rosendahl kaffekrus ved foden af den sofa, hvor der interviewes fra. Så bliver det vist ikke meget større ☺

Tidligere i forløbet mødte jeg en DR-dame der mente, at jeg burde være fast på sættet. Tak, men jeg foretrækker nu den fri pensionisttilværelse, hvad den så byder.

Men jeg har dog sagt til Mikkel og kolleger, at skulle de en anden gang have behov for husly ved opgaver her i nærområdet, så er de mere end velkomne.

Sig ikke at en pensionisttilværelse behøver at være kedelig.

Det er en gave, at kunne få lov at hjælpe, så længe man gider.

Fortsat go´ sommer

Erik S42

NB. Indslaget kan ses på din PC: DR1 Aftenshowet, 4. juli 2017.

Der er dog ikke så meget Sortemosen i indslaget.